ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 33ον ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2128 — Τιμή δράχ. 1.50 — ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27 ♣ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 23—84 & 53—52 — ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ ♣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ ΑΚΑΙΡΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΝΤΙΝΟΜΙΑΣ ΤΙΝΑΣ

Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ συμφωνήσωμεν μὲ ὅλας τὰς ἀπόψεις, τάς ὁποίας ὁ τέως ἀρχηγὸς τῆς τέως ΕΡΕ, διετύπωσεν εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν Παρισινὴν, ἀλλὰ καὶ γνωστὴν ἀνθελληνικὴν ἐφημερίδα «Λὲ Μόντ» τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην. Δὲν εἶναι π.χ. δυνατὸν νὰ συμφωνήσωμεν περὶ τοῦ ὅτι θὰ πρέπει δῆθεν νὰ παραχωρήση τὴν θέσιν της ἡ σημερινὴ κυβέρνησις εἰς ἄλλην. Ἔστω καὶ ΕΝ ΚΑΙΡΩ, (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρέλειψε νὰ περιλάβη εἰς τὴν ἰδικήν του μετάδοσιν τὸ προδοτικὸν καὶ μισελληνικὸν Β.Β.Σ., ἀφοῦ ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν μᾶς λέγει ποῖοι εἶναι οἱ κύριοι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἠδύναντο νὰ τὴν συγκροτήσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ταυτοχρόνως ἐντιμότεροι καὶ ἱκανότεροι τῶν μελῶν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Πολὺ περισσότερον μάλιστα, ὅταν ὁ ἴδιος παραδέχεται, ὅτι, πρὶν ἢ οἱ σημερινοὶ κυβερνῆται τῆς χώρας ἀναλάβουν τὴν ἐξουσίαν, «εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐβασίλευεν ἡ πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀναρχία», εἰς ἄλλα δὲ σημεῖα τῆς ἀκαίρου συνεντεύξεώς του ὁμολογεῖ, ὅτι «ὅλος ὁ κόσμος ἔβλεπεν, ὅτι τὸ πραξικόπημα ἐπήρχετο», ὅτι «τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ πάθη των, προεκάλεσαν τὸ πραξικόπημα, ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἐνῷ ἠδύναντο νὰ τὸ ἀποτρέψουν, ἀντιθέτως τὸ ἐνεθάρρυνον», ἀκόμη δέ, ὅτι «καθ' ἃ ἐγνώριζεν, ἡ χώρα παρασσομένη ἀπὸ ἄγρια πολιτικὰ πάθη, προσηνατολίζετο πρὸς ἕνα ἀδελφοκτόνον σπαραγμόν». Ἀκριβῶς μάλιστα, καθ' ἣν στιγμὴν στενὸς συνεργάτης του ὑπεστήριξε λίαν ἀνεδαφικῶς ὅτι τάχα, δὲν ὑπῆρχε χάος εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐρχόμενος οὕτω πως εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς δηλώσεις του καὶ πολὺ ὀρθῶς βεβαίως.

Πῶς εἶναι δυνατόν, λοιπόν, νὰ λέγη τις, καὶ δὴ ἕνας τέως πολιτικός, ὡς ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ Κυβέρνησις, θὰ πρέπει τάχα νὰ παραδώση τὴν ἀρχὴν εἰς ἄλλην, ὅταν παραδέχεται ἀπεριφράστως, ὅτι ἐπί τῶν προηγουμένων κυβερνήσεων «ἡ Δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι ἐγρονθοκοπεῖτο» καὶ ἔτι περαιτέρω, εἰς ἐρώτησιν, περί τοῦ ποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι τῶν τελευταίων ἐξελίξεων, ὅτι «ἡ μεγαλυτέρα εὐθύνη ἐπιπίπτει εἰς τοὺς ὤμους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπεκίνησαν τὰ πολιτικὰ πάθη; Καί ὄχι, φυσικά, ὁ στρατός;

Ἀλλὰ καὶ κάτι ἀκόμη σπουδαιότερον: Μὲ ποῖον ἠθικὸν δικαίωμα ὁ κ. Καραμανλῆς κρίνει τὴν σημερινὴν κυβερνητικὴν ἡγεσίαν, ὅταν ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς ἔνοχος τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων ἐν Ἑλλάδι, διότι, καίτοι τοῦ προσφέρετο ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν ἡ ἡγεσία ἡνωμένης δεξιᾶς καὶ συντηρητικῆς παρατάξεως, αὐτὸς ἠρνεῖτο;

Καί διατί παραπονεῖται τώρα, διὰ τὴν ἐπανάστασιν ἀφοῦ ὁ ἴδιος παραδέχεται εἰς τὴν συνέντευξίν του, ὅτι «δὲν ἤθελε νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπειδὴ εἶχε πεισθῆ, ὅτι ἡ δημοκρατία δὲν ἠδύνατο νὰ λειτουργήση εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐὰν δεν ἐπήρχοντο βαθύτεραι μεταρρυθμίσεις»;!!

Ἀγνοεῖ μήπως, ὅτι ἡ νέα ἐθνικὴ Κυβέρνησις αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν μεταρρύθμισιν προετοιμάζει;

Λέγει ὁ ἴδιος ὁ κ. Καραμανλῆς, χωρὶς μάλιστα περιέργως νὰ δείχνη ὅτι αἰσθάνεται καὶ οἱανδήποτε μείωσιν ἢ συστολήν, ὅτι «δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν καίτοι πολλοί τὸν παρεκάλουν πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὅταν ἀπεπειράθη ὁ ἴδιος νὰ ἐκμοντερνίση τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ νὰ ἀναμορφώση τὸν πολιτικὸν καί κοινωνικόν βίον, δὲν τὸ ἐπέτυχε»!

Ἄραγε ὅμως ἐπειδὴ ἀπέτυχεν ὁ κ. Καραμανλῆς νὰ ἀναμορφώση τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδείς ἄλλος θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀποπειραθῆ;

Ὑπάρχουν συνεπῶς ἀντινομίαι εἰς τὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Καραμανλῆ καί αὐταὶ εἶναι ἐκεῖναι ποὺ προκαλοῦν εὐλόγως καί δεδικαιολογημένως τὰς ἐναντίον του ἐπικρίσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Λέγει ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς ἓν ἄλλο σημεῖον τῆς συνεντεύξεώς του (σημειωθήτω, ὅτι γράφομεν πάντα ταῦτα, ἔχοντες ἐνώπιόν μας τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Λὲ Μόντ» εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται ἡ συνέντευξις), ὅτι «καὶ κατὰ τὴν ἰδικήν του γνώμην, ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν συνταγματικὴν νομιμότητα εἶναι δύσκολος δοθέντος, ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξουδετερωθῆ ἡ δικτατορία (ἔκφρασις καί αὐτή, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθῆ ἀπὸ ἄνδρα ὡς ὁ κ. Καραμανλῆς), ἀλλὰ εἰς τὸ πῶς θὰ προετοιμασθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι συνθῆκαι ἐπανόδου εἰς μίαν τάξιν, χωρίς τὸν κίνδυνον, ἄλλων ἀλλαγῶν. Διότι τὸ προέχον εἶναι, προσθέτει ὁ κ. Καραμανλῆς, νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προηγούμενον καθεστώς, τῆς ἀνομαλίας τὸ προηγηθὲν τῆς 21ης Ἀπριλίου»!

Ἐρωτᾶται ὅμως ὁ κ. Καραμανλῆς: Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τί ἄλλο πράττει, εἰμὴ νὰ διακηρύσση ὅτι ἡ Ἑλλάς βαδίζει πρὸς τὰ ἔμπρός καὶ ὅτι μία ἐπάνοδος εἰς τὴν φαυλοκρατίαν τοῦ παρελθόντος ἀποκλείεται;

Βεβαίως ὁ κ. Καραμανλῆς, παραδέχεται ὅτι «τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος σήμερον, δὲν εἶναι τὸ νὰ φύγουν οἱ σημερινοί κυβερνῆται, ὅσον κυρίως τὸ νὰ ἀναζητηθοῦν αἱ αἰτίαι αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς τὴν κατάρρευσιν τῆς Δημοκρατίας». Ἀλλά, ἀφοῦ δέχεται, ὅτι ἡ δημοκρατία εἶχε καταρρεύσει πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου, ὅτι ἡ δημοκρατία «ἐγρονθακοπεῖτο», ὅτι ὡρισμένοι εἶχον τυφλωθῆ ἀπὸ τὰ πολιτικὰ πάθη καί τόσα ἄλλα, μὲ ποίαν δικαιολογίαν κάμνει λόγον περί παραχωρήσεως τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τοῦδε εἰς ἄλλην κυβέρνησιν; Δὲν νομίζει, ὅτι εἶναι ἐνωρίς νὰ ρίπτη τοιαύτας ἰδέας, καὶ ὅτι συνεπῶς διασπᾶ τὴν ἑνότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ δὴ εἰς στιγμὰς τὰς ὁποίας καὶ ὁ ἴδιος, ἐν τούτοις, χαρακτηρίζει ὡς «κρισίμους»;

Ἀλλὰ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς, ἃς τὴν εἴπωμεν, ἀντινομίας τοῦ κ. Καραμανλῆ, εἶναι τὸ ἑξῆς: Ὅτι ἐνῷ γνωρίζει, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τάξει ὡς σκοπόν της βασικὸν τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Συντάγματος, ὁ ἴδιος δὲν παραλείπει νὰ λέγη εἰς τὴν συνέντευξίν του, ὅτι «μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ποιλιτικῆς ἀσταθείας ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον, ἐξ ἄλλου παρεβιάζετο (πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου) ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς, χωρίς μάλιστα νὰ τηροῦνται, οὔτε τὰ προσχήματα»!

Καὶ προσθέτει ἐν συνεχείᾳ, ὅτι «ἂν οἱ πολιτικοί του ἀντίπαλοι δὲν συνησπίζοντο ἐναντίον του τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1963, ὅτε εἶχε καταθέση εἰς τὴν Βουλὴν ἕνα σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος, δὲν θὰ εὑρίσκοντο σήμερον εἰς τὰς φυλακάς (!;) ὑπὸ τὴν ἔνοιαν δηλαδή, ὅτι οὔτε καί ἐπανάστασις θὰ εἶχε γίνη!

Ἀλλά, καί πάλιν αἱ σκέψεις τοῦ κ. Καραμανλῆ, γροινθοκοποῦνται. Λέγει τί θά εἶχεν ἀποφευχθῆ, ἐάν τό σύνταγμα εἶχε ἔκποτε τροποποιηθῆ. Τό ζήτημα ὅμως αὐτήν τήν στιγμήν δὲν εἶναι τί θά εἶχε γίνη τότε, ἀλλά τό τί θά ἔπρεπε νά γίνη τό 1967, ὅτε ἡ Ἑλλάς, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ἀνωτέρω, ἔβαινε πρός τόν ἐμφύλιον σπαραγμόν, ὁ ἴδιος δὲ ἠρνεῖτο ἐπιμόνως νά πολιτευθῆ, προφανῶς ἀδιαφορῶν διά τό ἐπερχόμενον αἱματοκύλισμα! Θά ἔπρεπε μήπως ὁ Στρατός νά μείνη ἀπαθής παρατηρητής τῆς καταρρεύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος; Καί ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀφοῦ καί ἡ νέα Ἐθνική Κυβέρνησις αὐτό τὸ Σύνταγμα τό ἀνεπαρκὲς καί ἀτελὲς τό ἀναμορφώνει, διατί θά πρέπει νά ἀντικατασταθῆ; Καί ἂν ἀντικατασταθῆ, ποῖοι εἶναι οἱ «ἔντιμοι» πολιτικοί πού θά τό ἀναμορφώσουν; Ἢ μήπως νομίζει ὁ κ. Καραμανλῆς ὅτι φαυλοκρατία ὑπῆρχε μόνον εἰς τά ἄλλα κόμματα καί ὅτι τό ἰδικόν του ἀπηρτίζετο ἀπό ἁγίους; Ἄν ναί, διαπράττει μέγα σφάλμα. Ἄν ναί, θά πρέπει νά πληροφορηθῆ, ἔστω καί τώρα, (ὅπως καί κάποτε ἄλλοτε τοῦ τά εἴχομεν γράψη εἰς ἀνοικτήν τινά ἐπιστολήν) ὅτι αὐτός μὲν δὲν εἶναι ἴσως τυφλωμένος ἀπό πάθη, ἀλλά μύωψ εἶναι ὁπωσδήποτε.

Φυσικά δὲ δέν θέλομεν νά πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς, ἀντὶ νά γίνεται σοβαρώτερος καὶ σεμνότερος, ἔφθασεν εἰς τό σημεῖον νά πιστεύη ὅτι αὐτός μόνον εἶναι ἱκανός νά προποποιήση τό Σύνταγμα καί οὐδείς ἄλλος. Ἐάν δέ, ἤθελε τυχόν ἐμμεῖνη ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τόν ἰσχυρισμόν τον, τότ αὐθαίρετον καί ἀβάσιμον καθ' ὅ μάλιστα ἀναφερόμενον εἰς τά ἐνδεχομένως μέλλοντα νά συμβοῦν καί ὄχι εἰς γεγονότα ὅτι ἡ σημερινή Κυβέρνησις δὲν δύναται νά ἀποτελῆ ἐγγύησιν εἰλικρινῆ ἀναμορφώσεως τοῦ Συντάγματος, τότε βεβαίως ὑπάρχει καί ἐξ ἡμῶν πρός αὐτόν μία πολύ εὔκολος καί πικρά δι' αὐτόν ἀπάντησις: Ὅτι ἂν οὗτος δέν ἐμπιστεύεται τήν Κυβέρνησιν τῶν ἐνδόξων Ἐνόπλων Δυνάμεων καί τῆς ἀδεκάστου Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, διά μίαν λογικήν καί τιμίαν ἀναμόρφωσιν τοῦ Συντάγματος, τότε καί πολλαί ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑλλήνων δὲν τρέφουν βαμμίαν ἀπολύτως ἐμπιστοσύνην ὅτι θά ἐπετύγχανε αὐτός τήν εἰλικρινῆ καί τιμί μεταρρύθμισιν. Ὄχι δὲ τόσον διότι ὁ ἴδιος ἀποτελεῖ αἰτίαν ἀμφιβολιῶν ἀλλ' ὁπωσδήποτε διότι αἱ ἀμφιβολίαι ἀνακύπτουν προκειμένου περὶ πλείστων ἐκ τῶν συνεργατῶν του, ἢ καί φίλων του καί εἰς Ἀθήνας καί ἀλλαχοῦ. Διότι αὐτοί δὲν ἦσαν πάντοτε οἱ ἀνεπίληπτοι, ἀλλά συχνάκις οἱ στενοί συμφεροντολόγοι, οἱ ὁποῖοι προσδιώριζον τήν ἐθνικοφροσύνην των, ἀναλόγως πρός τά πολλά χιλιόδραχμα τά ὁποῖα τό καθεστὼς τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔστω καί χωρίς νά τό θέλη, τούς ἐξησφάλιζε μηνιαίως. Ἀκριβῶς ὅπως καί ἀργότερον συνέβη μὲ τήν γνωστήν ἐπιδρομήν τῶν Κυβερνήσεων 1963 καί ἐντεῦθεν. Ἄς ἀμφιβάλλη λοιπόν ὁ κ. Καραμανλῆς πρός τήν Ἐθνικήν Κυβέρνησιν ὅπερ εἶναι, ἴσως, δικαίωμά του. Ἀλλά, ἄς πληροφορηθῆ ταυτοχρόνως ὅτι εἶναι καί δικαίωμα ἰδικόν μας, ἡμῶν τῶν ἄλλων, τῶν ἁπλῶν Ἑλλήνων, νά ἀμφιβάλλωμεν μὲ τήν σειράν μας πρός τήν εἰλικρίνειαν καί τάς ἀγαθάς προθέσεις τουλάχιστον τῶν συνεργατῶν του καί τῶν δῆθεν φίλων του. Πολύ περισσότερον μάλιστα, ὅταν ὁ ἐν Παρισίοις αὐτοεξορισθεὶς καί ἐγκαταλείψας τούς πάντας εἰς τό ἔλεος τῶν «κατεδαφιστῶν» δὲν παύεικαί ὁ ἴδιος νά δέχεται, ὅτι καίη νέα κυβέρνησις πού θά ἐσχηματίζετο θά ἔδη νά διατηρήση «ἐκτάκτους ἐξουσίας».

Ἄς ἀκούση λοιπόν καί τοῦτο ὁ κ. Καραμανλῆς. Ὅτι ὁ Ἑλληνικός λαός εἶναι εὐτυχής σήμερον, πρῶτον μὲν διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ εἶναι προσωρινή, ὡς μυριάκις ἔχει τοῦτο τονισθῆ καί δεύτερον, διότι οἱ κατέχοντες τάς ἐκτάκτους ἐξουσίας ἐν Ἑλλάδι, δὲν εἶναι οἱ οἱοιδήποτε φαυλοκράται, ἢ ἀποτυχημένοι πολιτικοί, ἀλλά εἶναι οἱ τίμιοι Ἕλληνες στρατιωτικοί, τά ὀνόματα τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνική ἱστορία θά γράψη χρυσοῖς γράμμασι. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν κ. Καραμανλῆ, εἰς ὁποῖον βάραθρον θά ὡδηγεῖτο ἡ Ἑλλάς ἐάν αἱ «ἔκτακτοι ἐξουσίαι» ἐδίδοντο εἰς ἄλλας χεῖρας. Καί αὐτό οὔτε τό ἐπέτρεψαν, οὔτε θά τό ἐπιτρέψουν εἰς τό μέλλον. Ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ τέλους κ. Καραμανλῆ, δὲνὑπάρχει διά νά εὑρίσκωνται ἀπασχολήσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατήντησαν τήν πολιτικήν, ἐπάγγελμά!

ΣΗΜ.: Πέραν τῶν ἀνωτέρω διαφωνιῶν μας πρός τάς ἀπόψεις τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὀφείλομεν νά σημειώσωμεν καί νά ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» ὅτι οὐδεμίαν πίστην θά πρέπει νά δίδουν εἰς ὅσα ἤκουσαν μεταδιδόμενα περί τῆς συνεντεύξεως ταύτης ὑπό τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ «Λονδίνου». Δυστυχῶς, ἄπαξ ἔτι, διεπιστώθη, ὅτιοἱ συντάσσοντες τά δελτία τοῦ BBC ἢ στεροῦνται αἰσθήματος εὐθύνης, ἢ εὑρίσκομενοι εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ διεθνοῦς ἀριστεροσοσιαλισμοῦ, ἀποσκοποῦν, ὡς μισέλληνες, νά πλήξουν τήν χώραν μας καί νά σπείρουν τήν διχόνιαν.

Ἔχοντες ὅθεν, ὡς καί ἀνωτέρω προεῖπομεν, ὑπ' ὄψιν τό πλῆρες κείμενον τῆς συνεντεύξεως, διαβεβαιοῦμεν τό ἀναγνωστικόν Κοινόν ὅτι εἶναι ψευδές, τό μεταδοθὲν, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπεν, ὅτι «ἡ λύσις τοῦ κυπριακοῦ θά ἦτο εὐκολωτέρα ἄν δὲν ὑπῆρχε τό στρατιωτικόν καθεστὼς». Πρόκειται περί ἀτίμου ψεύδους. Ἄτιμον ψεῦδος εἶναι ἐπίσης τό μεταδοθὲν, ὅτι εἶπεν ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅτι τό Κυπριακόν εἶναι ἀλληλένδετον. μέ τό ἐσωτερικόν ἑλληνικόν πολιτικόν πρόβλημα. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι εἶπεν, ὅτι «τόσον ἐν Τουρκία, ὅσον καί ἐν Ἑλλάδι ἀλλά, φυσικά ὄχι ἐπί τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, ἀλλά τῶν προκατόχων) διεπράχθη ἡ πλάνη νά καταστήσουν τό Κυπριακόν ἐσωτερικόν τους πολιτικόν θέμα» καί νά εἶναι τώρα καί οἱ μὲν καί οἱ δὲ (οἱ Ἕλληνες καί οἱ Τοῦρκοι) αἰχμάλωτοι τῶν παθῶν πού οἱ ἴδιοι προεκάλεσαν».

Ἐκτός τούτου, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν γίνεται χρῆσις τῆς λέξεως «ἀποπομπή» τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἀπό τόν κ. Καραμανλῆ, εἴτε ἀπό τὸν ἐρωτῶντα καί ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ψευδολόγος σταθμός, ἐνῷ μετὲ δωσεν, ὅλα ὅσα ἦτο δυνατόν νά θεωρηθοῦν ὡς στρεφόμενα κατά τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐσκεμμένως παρέλειψε νά μεταδώση καί ἐκείνα τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τήν πλήρη δικαίωσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου. Τό BBC ἐμερολήπτησε καί διεστρὲβλωσε. Καί αὐτό εἶναι ἡ μεγάλη ἐντροπή του.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

Ἡ πρώτη φωτογραφία τῆς Γῆς ἀπὸ ὕψους 35,800 χιλιομέτρων. Εἶναι ὁραταί, ἀλλά, φυσικά, καὶ δυσδιάκριτοι ὡς πρὸς τὸ σχῆμα των, λόγῳ τῆς νεφώσεως, αἱ τέσσαρες ἤπειροι. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη τὴν 10ην παρελθ. Νοεμβρίου ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν τεχνολογικὸν δορυφόρον ΑΤΣ 3. Ἄνω ἀριστερὰ εἰκονίζεται ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ μεσολαβεῖ ἡ Καραϊβικὴ καὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὸ κάτω ἀριστερὸν ἥμισυ τῆς φωτογραφίας ἡ Νότιος Ἀμερική. Εἰς τὸ κέντρον τῆς φωτογραφίας εἶναι ὁ Ἀτλαντικός, εἰς δὲ τὸ ἄκρον δεξιὸν καί ἄνω ἡ Εὐρώπη καὶ κάτω ἡ Ἀφρική. Εὐκόλως διακρίνει τίς καί τὸ Γιβραλτὰρ καί τὴν Μεσόγειον. Ἡ φωτογραφία δεικνύει τροπικὴν θύελλαν κινουμένην ἀπὸ τὰς Ἀν. Πολιτείας μέχρι Ἀργεντινῆς

Ἐξευρεθείσης τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΠΛΕΟΝ Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Δυνατή ἡ ἀνάθεσίς του εἰς Πολεοδόμον

Τό κολοσσιαῖον θέμα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Σχεδίου Πόλεως, διά τό ὁποῖον ὁ «Ἐθνικός Κήρυξ Πατρῶν» οὐδέποτε ἔπαυσε προειδοποιῶν καί παρωθῶν τούς ἁρμοδίους, ἄγεται καθ' ὅλας τάς ἐνδείξεις, ἐπί τέλους, πρός τήν ἐπίλυσίν του. Ἄν δὲν παρεμβληθοῦν ἐμπόδια καί ἄν δὲν διατυπωθοῦν ἀντιρρήσεις θά πρέπει νά θεωρηθῆ βέβαιον ὅτι ὁ Δῆμος Πατρέων θά ἀναθέσῃ εἰς τό λίαν προσεχὲς μέλλον εἰς εἰδικόν πολεοδόμον τήν σύνταξιν Ρυμοτομικοῦ Σχεδίου μὲ τό ὁποῖον θά καλυφθῆ, εἴτε ἀμέσως εἴτε προοδευτικός ὁλόκληρος ὁ κατοικήσιμος περιξ τῶν Πατρῶν χῶρος, ὥστε τό μὲν νά τερματισθῆ ἡ πολεοδομική ἀναρχία, τό δὲ νά ἐπαναρχίση ἡ οἰκοδομική δραστηριότης, ἡ ὁποία ἔχει διακοπῆ μὲ ὅλας τάς γνωστάς συνεπείας της ἐπί τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς κινήσεως τῆς πόλεως.

Εἰδικώτερον πληροφορούμεθα, ὅτι κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δημάρχου, εἰς πρώτην προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θά ἐξετασθῆ πρότασις, ὅπως ποσόν ἑνός ἑκατομμυρίου προερχομένου ἀπό τό Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καί Δανείων, προωρισθὲν ἀρχικῶς διά τήν ἐπισκευήν τῶν πεζοδρομίων καί ἐν συνεχείᾳ διά τῆς ἀπό 3 Ὀκτωβρίου ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τήν διάνοιξιν τῆς παραλιακῆς λεωφόρου πρός τήν πλάζ, μή χρησιμοποιηθῆ τελικῶς διά τόν σκοπέναυτόν, ἀλλά διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης, ἥτις θά ἀπαιτηθῆ διά τήν ἐπέκτασιν τοῦ Σχεδίου τῆς Πόλεως

Ἡ τοιαύτη ἀλλαγή εἰς τόν τρόπον χρησιμοποιήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου, δικαιολογεῖται καί ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι κατόπιν μετατοπίσεως τῆς παραλιακῆς λεωφόρου 5—6 μέτρα πρός τήν θάλασσανἀποφεύγεται ἡ ρυμοτόμησις τῶν ἐκεῖ οἰκοπέδων καὶ συνεπῶς παύει διά τόν Δῆμον ἡ ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς τῆς δαπάνης ἥτις θά ἀπητεῖτο.

Δέον νά σημειωθῆ ἐπίσης, ὅτι βάσει τοῦ Νόμου, ὑπόχρεοι διά τήν ἐπισκευήν τῶν πεζοδρομίων εἶναι οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται καί οὐχί ὁ Δῆμος.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Τό Πανεπιστήμιον Πατρῶν συνεπλήρωσε τήν παρελθοῦσαν Πέμπτην τήν πρὸ τῶν ἐπέτειον ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τήν ἑορτήν τοῦ πολιούχου Ἁγ. Ἀνδρέου ὑπό τήν σκέπην τοῦ ὁποίου ἔθεσε τό Ἵδρυμα ὁ Βασιλεύς Κωνσταντῖνος, ἐγκαινιάζων τοῦτο πρό ἔτους. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σήμερον ἀναπολοῦμεν τάς μεγάλας δυσχερείας καὶ ἀντιξοότητας αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίσθησαν τότε. Ἀνάγκη καὶ σκοπιμότης ἐπέβαλον ὅπως τό Γ' Πανεπιστήμιον τῆς χώρας ἐγκαθιδρυθῆ εἰς τάς Πάτρας, ἐντός «τακτῆς» ἀκόμη προθεσμίας ἄμα δηλαδή, τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1966)67. Καὶ ἔγινε τό θαῦμα:

Ἐξευρέθη ἀμέσως τό κτίριον ὅπου θά ἐστεγάζετο προσωρινῶς τό Πανεπιστήμιον, ἐξησφαλίσθησαν αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις, ἔγινεν ἡ προεργασία διά τήν ἐξεύρεσιν τῶν καθηγητῶν καὶ ἐξησφαλίσθη ἡ προσωρινή χρησιμοποίησις καθηγητῶν τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τήν 2 Σελίδα

Ἀνταπόκρισις ἀπό τάς Βρυξέλλας

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΟΚ

Ἡ χρηματοδότησις νέων ἔργων ἐν τῇ χώρᾳ

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (Εὐρωπαϊκή Ἕνωσις Τύπου). Οἱ εὐρωπαϊκοὶ κύκλοι τῶν Βρυξελλῶν ἐξέφρασαν τήν ἱκανοποίησιν των διά τήν ὑπό τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ὅπως ἐφαρμόση ἀπό τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ Νοεμβρίου, νέαν μείωσιν κατά 5% τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, κατ' ἐφαρμογήν τῆς συμβάσεως συνεταιρισμοῦ. Οὕτω ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπρόσκοπτος ἐφαρμογή τῆς ἀμοιβαίας πρατιμήσεως διά τά βιομηχανικά προϊόντα. Ἀπό τῆς 1ης Ἰουλίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, αἱ ἑλληνικαί ἐξαγωγαί βιομηχανικῶν προϊόντων ἢ ἄλλων ἐν γένει, θά παύσουν νά ὑπόκειται εἰς τελωνειακούς δασμούς εἰς τά σύνορα τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τά ἄλλα ἐν ἐκκρεμότητι προβλήματα μεταξύ Ἑλάδος καὶ Κοινότητος, ἐλπίζεται ὅτι θά ἀνακύψουν νέα στοιχεῖα ὁδηγοῦντα εἰς μίαν πρασέγγισιν. Ὑπενθυμίζεται ὅτι, μέχρι τοῦδε, ἡ Ε.Ο.Κ. δέν ὑιοθέτησε στάσιν ὁριστικῶς δυσμενῆ διά τήν ἐφαρμογήν τοῦ πρωτοκόλλου χρηματοδοτήσεως. Ἡ Κοινότης δύναται, ἀνά πᾶσαν στιγμήν, νά δηλώση ὅτι τά ἐναπομένοντα 55 ἑκατομμύρια δολλαρίων διά τήν χρηματοδότησιν ἔργων εἰς τήν Ἑλλάδα, εἶναι διαθέσιμα καὶ, ἑπομένως, θά ἦτο τότε δυνατόν νά ἐπιταχυνθοῦν αἱ ἐργασίαι διά τήν διατύπωσιν νέου χρηματοδοτικοῦ πρωτοκόλλου.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς ὑπό τῆς Ἑλλάδος ἐκφρασθείσης εὐχῆς διά τήν ἐναρμόνισιν τῆς ἀμοιβαίας ἀγροτικῆς πολιτικῆς εἶναι περισσότερον δύσκολος. Ὑπογραμμίζεται εἰς Βρυξέλλας τό γεγονός ὅτι ταύτόσημος εὐχή, διατυπωθεῖσα ὑπό τῆς Αὐστρίας, ἀπερρίφθη. Εἰς Βρυξέλλας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι αἱ τεχνικαί δυσκολίαι, τάς ὁποίας διεγείρει ἡ ἐναρμόνισις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς εἰς τά πλαίσια ἑνός συνεταιρισμοῦ μέ τήν Ε.Ο.Κ. ἐλέγχονται ἀνυπέρβλητοι..

ΧΕΝΤΡΙΚ ΠΗΤΕΡΣ

ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΑΛΛΑ ΕΥΠΡΕΠΕΣΤΕΡΟΝ!

Ὁ ἀποκρηάτικος διάκοσμος κόσμιος

Ἡ «παράδοσις» τοῦ Καρναβάλου δέν θά διακοπῆ, ἀλλά καί δὲν πρόκειται νά ἔχη τήν κραυγαλέα